

RESSÒ DE LA PARAULA

NOVA FRATERNITAT (IX)

Una casa, una taula, un sol cor

Fa uns dies hem pogut tenir la satisfacció de conèixer i llegir amb fruïció l'opuscle, editat pel CPL, que va escriure el bisbe Pere Tena l'any 2010 amb motiu de la dedicació del temple de la Sagrada Família pel papa Benet XVI. Porta el títol *Una casa, una taula, un sol cor*, veritable catequesi anomenada «mistagògica» de la litúrgia de la dedicació d'un temple. Ens convé portar-lo aquí perquè la fraternitat cristiana, en la seva més perfecta realització, es verifica precisament en l'Eucaristia, a la qual el temple serveix com a casa.

La comunió d'amor que és l'Església té el seu cor en l'Eucaristia. Així com diem que el cor simbolitza el centre de la persona i és físicament el motor de la vida de tot el cos, així també afirmem que l'Eucaristia és el cor de l'Església, on batega la força de l'amor que ens aplega i ens agermana.

Per això, si s'entén bé, és certa l'afirmació que diu: «l'Església fa l'Eucaristia i l'Eucaristia fa l'Església». La nova fraternitat celebra la Missa i la Missa fa la nova fraternitat.

El bisbe Pere Tena subratllava dos elements ben importants. L'assemblea, la comunitat d'Església, està reunida fora del temple i entra processionalment per la porta; el temple és casa seva, perquè en ell celebra l'Eucaristia sobre l'altar que n'és el centre. Per això la litúrgia de la dedicació és integrada perfectament en la celebració de l'Eucaristia.

Tot constitueix un meravellós misteri de comunió. Els germans es reuneixen a la casa familiar, on tots i cadascú es troba com a la seva llar. Allà es troben i es reconeixen com a germans, asseguts al voltant de la mateixa taula, presidits per Jesucrist que els parla amb la Paraula il·luminadora de la vida i provoca diàleg de confessió de fe i de pregària. Allà s'actualitza el sacrifici de comunió entre Déu i els homes, la comunió que té en el sacrifici la seva màxima expressió. Allà es viu el que és més misteriós i profund: esdevenir un sol cor.

És coneguda la figura, que els Sants Pares feien servir per explicar als fidels aquest misteri: una

multiplicitat de grans de blat és triturada per esdevenir farina; aquesta és mullada per l'aigua, amb la qual es fa una massa que, tot seguit, és posada al forn, on l'escalfor del foc la cou per ser aliment. Un multiplicitat d'individus són privats del seu individualisme tancat, i amaratats per l'aigua del baptisme, esdevé, escalfada pel foc de l'Esperit Sant, l'aliment del pa de vida...

Sant Agustí, explicant el ritu de la comunió, diu: «Pares la mà amb humilitat i delicadesa i dius "Amén". Rep i proclama allò que ets tu mateix, el Cos Místic de Crist, la comunió que formem els germans a l'Església.»

Des del cor de la fraternitat, que és l'Eucaristia, s'entén a més aquella expansió d'amor vers els altres, en tant que són pobres estimats de Déu. La biografia de sant Camil de Lel·lis ens deixa unes escenes impressionants: en la mateixa i immensa sala de l'hospital del Sant Esperit, que el papa havia fet construir prop del Vaticà, enmig dels malalts repulsius i pestilents, sense solució de continuïtat entre el tracte físic de l'abraçada, la guarició i el servei, el sant celebrava l'Eucaristia: no eren cossos estranys els dels malalts, el cos sacramental de Crist i el cos Místic de l'Església.

La nova fraternitat dels deixebles de Crist és viva i va deixant en aquest món dividit i enfrontat petjades d'amor concret i fecund.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Amén!

Un matrimoni amb cinc fills acostuma a aprofitar una estona abans de la missa dominical perquè alguns dels seus membres s'apropin al sagrament de la confessió. En una ocasió, el pare anà al confessor amb el fill més petit, el que té dos anys i pocs mesos. L'infant no parla, diu algunes paraules, però molt poques. Els metges no han detectat cap anomalia i opinen que no cal alarmar-se, que, arribat el moment, parlarà. El pare, com en altres ocasions, es confessà, mentre el nen, al seu costat, romania quiet. En el moment de l'absolució, quan el sacerdot digué «en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant», l'infant respongué amb un sonor: «Amén!», i continuà callat. Passada la sorpresa, el pare comentava: «No és estrany que, malgrat que no parli, ha-

gi respost a la fórmula de l'absolució. A casa beïm la taula, fem pregària junts i, sovint, utilitzem la fórmula "en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant" i tots responem "Amén". El nen ho ha sentit moltes vegades i avui ha decidit afegir-s'hi.»

El mestratge de pares i germans ha desenvolupat la pertinença d'aquest infant a la família de Déu Pare. N'és membre des del baptisme i la pregària amb ells està esdevenint espai familiar d'iniciació, respiració espiritual, camí de diàleg domèstic, comunitari, que apropa al Pare de tots. I és ben emotiu que, de les poques paraules que diu, l'infant hagi triat aquesta per acompanyar el seu pare!

Ahora, aquest mestratge abraçarà aspectes i dimensions diversos de la vida que aniran am-

pliant la seva visió del món des de la realitat més propera i en els que no serà difícil descobrir-hi la presència de Déu bategant ben viva. Aquest testimoni familiar, del pare en aquest cas, repetit periòdicament, l'ajudarà a reconèixer-se pecador i a apropar-se al sagrament de la reconciliació, signe eficaç i indubtable del perdó i la misericòrdia de Déu, que passa una i altra vegada per la nostra vida. També li mostrarà la necessitat de perdonar els altres amb generositat.

«Perquè, si perdoneu als altres les seves faltes, el vostre Pare celestial també us perdonarà a vosaltres, però si no les perdoneu, el vostre Pare no us perdonarà a vosaltres» (Mt 6,14-15).

Amén!

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

NUEVA FRATERNIDAD (IX)

Una casa, una mesa,
un solo corazón

Hace unos días hemos podido tener la satisfacción de conocer y leer con fruición el opúsculo, editado por el CPL, que escribió el obispo Pere Tena en 2010 con motivo de la dedicación del templo de la Sagrada Familia por el papa Benedicto XVI. Lleva por título *Una casa, una mesa, un solo corazón*, verdadera catequesis llamada «mistagógica» de la liturgia de la dedicación de un templo. Nos conviene traerlo aquí porque la fraternidad cristiana, en su más perfecta realización, se verifica precisamente en la Eucaristía, a la cual el templo sirve como casa.

La comunión de amor que es la Iglesia tiene su corazón en la Eucaristía. Así como decimos que el corazón simboliza el centro de la persona y es físicamente el motor de la vida de todo el cuerpo, así también afirmamos que la Eucaristía es el corazón de la Iglesia, donde late la fuerza del amor que nos reúne y nos hermana.

Por eso, si se entiende bien, es cierta la afirmación que dice: «la Iglesia hace la Eucaristía y la Eucaristía hace la Iglesia». La nueva fraternidad celebra la Misa y la Misa hace la nueva fraternidad.

El obispo Pere Tena subrayaba dos elementos muy importantes. La asamblea, la comunidad de Iglesia, está reunida fuera del templo y entra procesionalmente por la puerta; el templo es su casa, porque en él celebra la Eucaristía sobre el altar, que es el centro. Por eso la liturgia de la dedicación está integrada perfectamente en la celebración de la Eucaristía.

Todo constituye un maravilloso misterio de comunión. Los hermanos se reúnen en la casa familiar, donde de todos y cada uno se encuentra como en su hogar. Allí se encuentran y se reconocen como hermanos, sentados alrededor de la misma mesa, presididos por Jesucristo que les habla con la Palabra iluminadora de la vida y provoca diálogo de confesión de fe y de plegaria. Allí se actualiza el sacrificio de comunión entre Dios y los hombres, la comunión que tiene en el sacrificio su máxima expresión. Allí se vive lo que es más misterioso y profundo: llegar a ser un solo corazón.

Es conocida la figura, que los Santos Padres usaban para explicar a los fieles este misterio: una multiplicidad de granos de trigo es triturada para convertirse en harina; ésta es bañada en agua, para transformarse en una masa que, a continuación, es puesta en horno, donde el calor del fuego la cuece para ser alimento. Un multiplicidad de individuos son privados de su individualismo cerrado, y empapados por el agua del bautismo y llega a ser, cocida por el fuego del Espíritu Santo, el alimento del pan de vida...

San Agustín, explicando el rito de la comunión, dirá: «Extiendes la mano con humildad y delicadeza y dices "Amén". Recibe y proclama aquello que eres tú mismo, el Cuerpo Místico de Cristo, la comunión que formamos los hermanos en la Iglesia.»

Desde el corazón de la fraternidad, que es la Eucaristía, se entiende además aquella expansión de amor hacia los otros, en cuanto que son pobres amados de Dios. La biografía de san Camilo de Lellis nos deja unas escenas impresionantes: en la misma e inmensa sala del hospital de Santo Espíritu, que el Papa había hecho construir cerca del Vaticano, en medio de los enfermos repulsivos y pestilentes, sin solución de continuidad entre el trato físico del abrazo, la curación y el servicio, el santo celebraba la Eucaristía: no eran cuerpos extraños los de los enfermos, el cuerpo sacramental de Cristo y el cuerpo Místico de la Iglesia.

La nueva fraternidad de los discípulos de Cristo es viva y va dejando en este mundo dividido y enfrentado huellas de amor concreto y fecundo.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Pa amb oli solidari
a Molins de Rei

La 8a edició d'aquesta iniciativa va tenir lloc divendres 2 de juny al menjador del col·legi Manyanet, organitzat per Càritas Interparroquial de Molins de Rei. Hi van participar 140 persones, entre les quals l'alcalde i diversos regidors del municipi. En aquesta ocasió, els diners recaptats es van destinar a l'ONG Pro-Activa Open Arms, dedicada al salvament dels refugiats que arriben a les costes europees del Mediterrani. L'encarregat d'explicar el projecte va ser el voluntari Albert Font, que va impressionar tothom amb les seves experiències i explicacions i les imatges que ens va mostrar. De la venda dels tiquets i altres aportacions es van recollir 1.641 €. També els representants de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

del col·lectiu Molins Acull van aprofitar l'ocasió per explicar als assistents el que s'està fent pels refugiats des dels seus respectius àmbits. Un cartell amb la frase evangèlica «Era foraster i em vaucollir» (Mateu 31,35) am-

bientava el sopar, auster, amb el qual es va cloure l'acte, que va ser possible gràcies a les aportacions desinteressades de diversos comerços de la vila i al treball dels voluntaris de Càritas de Molins de Rei.

▶ **El bisbe Agustí, a la missa de TVE2.** La celebració de l'Eucaristia en català que retransmet cada diumenge la segona cadena de TVE, serà presidida pel bisbe Agustí el proper diumenge 25 de juny, a les 10.30 h, des dels estudis de TVE a Sant Cugat. Participarà la Coral Juvenil Santa Maria (Pueri Cantores) de Pineda de Mar, dirigida per Elisa Pereira. En l'assemblea hi haurà famílies de la parròquia de Santa Maria i diferents membres de comunitats cristianes de Pineda de Mar.

▶ **Convivències d'escolans.** Del 5 al 8 de juliol. Organitzades des del Seminari Menor de Barcelona i adreçades a nois escolans i altres nois de les parròquies, de 8 a 14 anys. A la casa de colònies Mogent-Maristes a Llinars del Vallès. Més informació i inscripcions: seminarimenor@arqbcn.cat, tel. 934 541 600.

▶ **Catalonia Sacra: visita guiada a l'església de Sant Pere d'Aberra.** Dijous 29 de juny, a les 18 h. Visita gratuïta de 90 minuts, conduïda per Daniel Sancho, a aquest temple, una de les joies del patrimoni arquitectònic del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. L'església, del segle XII, és d'una única nau amb volta de canó i amb capçalera tripartida amb tres absis semicirculars disposats en

creu, que en la seva façana exterior conserva decoració llombarda. Compta també amb un campanar de dos pisos sobre la volta, afegint-se un tercer amb la restauració realitzada a la dècada de 1950. Es recomana reserva prèvia: tel. 693 720 202, reserves@cataloniasacra.cat

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La nostra esperança és el Senyor Jesús que reconeixem viu i present en nosaltres i en els nostres germans» (18 de maig).

@Pontifex: «Mirem de mantenir sempre alt el "to" de la nostra vida, recordant per quin immens premi existim, treballlem, lluitem, patim» (18 de maig).

@Pontifex: «Déu fa créixer les seves flors més belles enmig de les pedres més àrides» (18 de maig).

@Pontifex: «La pau s'ha de construir sobre la justícia, el desenvolupament humà, el respecte dels drets humans, la custòdia de la creació» (20 de maig).

La catequesi a la diòcesi

Ja és costum en els darrers anys realitzar la darrera reunió del curs en aquest àmbit, amb els coordinadors arxiprestals de catequesi, a la Casa de l'Església, per fer balanç del curs transcorregut i establir les línies mestres per al proper. Aquesta vegada va ser dissabte 3 de juny al matí. Un dels objectius treballats de la Delegació de Catequesi és fer visible la comunió dels catequistes en l'àmbit diocesà, acompanyar-los, vetllar per la seva formació i fer-los partícips de les diferents activitats de les quals ens podem beneficiar tots plegats. En relació al Pla Pastoral «Estimeu-vos els uns als altres», s'han concretat accions destinades a fomentar a les parròquies

una comunitat de catequistes empeses per un coneixement i estimació autèntiques i l'acollida de les famílies dels infants que participen a la catequesi. També s'han aprofundit un parell d'activitats iniciades en algunes parròquies: «l'Oratori d'infants», destinat a introduir-los en la pregària, i l'acollida de famílies en trobades periòdiques, on s'obre el camí al coneixement i estimació de Jesús mitjançant el diàleg i la coneixença mútua. L'objectiu del Pla Pastoral del proper curs, resumit en «doneu molt de fruit», es concretarà en l'àmbit catequètic amb el lema «l'Amor que creix». La trobada es va cloure amb un dinar de germanor, acompanyats pel bisbe Agustí.

Amb els i les coordinadores arxiprestals de catequesi, dissabte 3 de juny

XVI Jornades interdiocesanes de responsables de Catequesi. Dies 6 i 7 de juliol, al Seminari Conciliar de Barcelona, amb el lema «Sortir, acollir, acompanyar. La catequesi i el magisteri del papa Francesc».

Setmana catequètica de la Província Eclesiàstica de Barcelona. Del 10 al 14 de juliol, al Seminari Conciliar. Organitzada per les delegacions de Catequesi de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa. Més informació: catequesi@bisbatsantfeliu.cat

Eucaristia pasqual amb les Comunitats Neocatecumenals

El passat dia 1 de juny, a la parròquia de Sant Josep Obrer de Sant Boi, el bisbe Agustí va presidir una Eucaristia pasqual amb els germans de les Comunitats Neocatecumenals de la nostra diòcesi que han acabat el seu itinerari de formació. Son 6 comunitats de les parròquies de Sant Antoni de Pàdua de Sant Vicenç dels Horts i de Sant Jo-

sep Obrer de Sant Boi, uns 140 germans que, després d'un període d'entre 25 i 40 anys d'itinerari catequètic en tres etapes (Humilitat, Simplicitat i Lloança) i caminant recolzats en el tríode Paraula-Litúrgia-Comunitat, han renovat el seu baptisme per incorporar-se d'una forma plena i vital en la comunió i missió de l'Església.

La teva opinió és un tresor

El mes d'octubre 2018, el papa Francesc ha convocat la XV Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes sobre el tema «Els joves, la fe i el discerniment vocacional». Fent camí vers aquest esdeveniment eclesial, el passat gener es va presentar el document preparatori per al Sínode, acompanyat d'un qüestionari que vol ser una part integral del document i no un simple apèndix, que permetrà recollir opinions i experiències al voltant dels joves, la seva vivència de la fe, el discerniment i la seva resposta a la vocació cristiana.

Les delegacions de Pastoral Juvenil i Vocacional de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat han entomat amb humilitat, responsabilitat i alegria la coordinació del treball previ al Sínode a la nostra diòcesi, i amb aquesta

finalitat s'ha organitzat una jornada de treball a on s'elaborarà l'aportació diocesana al proper Sínode d'octubre. Això serà el diumenge 2 de juliol de 2017, de les 16.30 a les 20.30 h, a la Casa de l'Església. Amb un cafè de benvinguda i la pregària de Vespres com a cloenda, es presentarà el document preparatori i es treballarà en grups el qüestionari en aquella mateixa tarda. Tots els documents i més informació la trobareu al web de SantfeliuJove i a les seves xarxes socials.

AGENDA

► **162è Pelegrinatge a Lourdes de l'Hospitalitat.** Del 29 de juny al 3 de juliol. Informació a www.hospitalitat.org, tel. 934 874 009, de dilluns a divendres, de les 16.30 a 20 h, o a les delegacions de cada població.

► **21è Festival de Música clàssica i tradicional a Esplugues.** Divendres 30 de juny, a les 21 h, a l'església de Santa Magdalena. Organitzat pels Amics de la Música de Santa Magdalena. Amb la Cobla Ciutat de Girona, el tenor Albert Deprius i la direcció de Jesús Ventura.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2C 6,1-10 / SI 97 / Mt 5,38-42]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.

20. ■ Dimarts [2C 8,1-9 / SI 145 / Mt 5,43-48]. *Lleida:* Sant Lluís Gonzaga, rel.; sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. □ Dimecres [2C 9,6-11 / SI 111 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Lluís

Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta; *Lleida:* sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe.

22. ■ Dijous [2C 11,1-11 / SI 110 / Mt 6,7-15]. Sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prev. a Barcelona; sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra.

23. □ Divendres [Dt 7,6-11 / SI 102 / 1Jo 4,7-16 / Mt 11,25-30].

Sagrat Cor de Jesús. Sant Zenó, màrtir; sant Josep Cafasso, prevere salesià.

24. □ Dissabte [Is 49,1-6 / SI 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida.

25. ■ Diumenge vinent, XII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 20,10-13 / SI 68 / Rm 5,12-15 / Mt 10,26-33]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

El Cos i la Sang de Crist

COMENTARI

Do d'amor per a viure en l'amor

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 8,2-3.14b-16a)

Moisés digué al poble: «Recorda't del camí que el Senyor t'ha fet fer pel desert des de fa quaranta anys per afligir-te, per provar-te, per conèixer els sentiments del teu cor i veure si observaries o no els seus manaments. T'afligí fent-te passar fam, però després t'alimentà amb el manà, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu, perquè aprenguessis que l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu. Recorda't del Senyor, el teu Déu, que et va fer sortir de la terra d'Egipte, un lloc d'esclavatge; que t'ha fet passar per aquest desert immens i terrible, infestat de serps verinoses i d'escorpins, una terra eixuta, sense aigua, on per a tu va fer saltar un doll d'aigua de la roca dura, i t'hi alimentava amb el manà, que els teus pares no coneixien.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *Glorifica el Senyor, Jerusalem.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra, / i la seva paraula corre de pressa, / no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel, els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,16-17)

Germans, el calze de la benedicció que nosaltres beneïm, no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, no és, potser, comunió amb el cos de Crist? El pa és un de sol. Per això tots nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 6,51-58)

En aquell temps Jesús digué als jueus: «Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món.» Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer, aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 8,2-3.14b-16a)

Moisés habló al pueblo diciendo: «Recuerda todo el camino que el Señor, tu Dios, te ha hecho recorrer estos cuarenta años por el desierto, para afligirte, para probarte y conocer lo que hay en tu corazón: si observas sus preceptos o no. Él te afligió, haciéndote pasar hambre, y después te alimentó con el maná, que tú no conocías ni conocieron tus padres, para hacerte reconocer que no sólo de pan vive el hombre, sino que vive de todo cuanto sale de la boca de Dios. No olvides al Señor, tu Dios, que te sacó de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud, que te hizo recorrer aquel desierto inmenso y terrible, con serpientes abrasadoras y alacranes, un sequedal sin una gota de agua, que sacó agua para ti de una roca de pedernal; que te alimentó en el desierto con un maná que no conocían tus padres.»

▶ Salmo responsorial (147)

R. *Glorifica al Señor, Jerusalén.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios. Sión. / Que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 10,16-17)

Hermanos:

El cáliz de la bendición que bendecimos, ¿no es comunión de la sangre de Cristo? Y el pan que partimos, ¿no es comunión del cuerpo de Cristo? Porque el pan es uno, nosotros, siendo muchos, formamos un solo cuerpo, pues todos comemos del mismo pan.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 6,51-58)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los judíos: «Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo; el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne por la vida del mundo». Disputaban los judíos entre sí: «¿Cómo puede este darnos a comer su carne?». Entonces Jesús les dijo: «En verdad, en verdad os digo: si no coméis la carne del Hijo del hombre y no bebéis su sangre, no tenéis vida en vosotros. El que come mi carne y bebe mi sangre tiene vida eterna, y yo lo resucitaré en el último día. Mi carne es verdadera comida, y mi sangre es verdadera bebida. El que come mi carne y bebe mi sangre habita en mí y yo en él. Como el Padre que vive me ha enviado, y yo vivo por el Padre, así, del mismo modo, el que me come vivirá por mí. Este es el pan que ha bajado del cielo: no como el de vuestros padres, que lo comieron y murieron; el que come este pan vivirá para siempre.»

Deuteronomi és com el testament de Moisés amb madura visió teològica sobre la història d'Israel.

L'alliberament de l'esclavatge d'Egipte esdevé confessió de fe fonamental: *El Senyor ens ha tret d'esclavatge i, guiant-nos quaranta anys pel desert, ens ha dut a la Terra Promesa. Calien tants anys?*

A la proposta de Moisés en començar el camí exodal, el Poble respon: *Farem tot el que ha dit el Senyor (Ex 19,8).*

Aquesta promesa havia de ser verificada: *Recorda el camí que el Senyor t'ha fet recórrer pel desert des de fa quaranta anys per veure si observaries o no els seus Manaments.*

La prova exodal volia aliment especial: el manà, aliment de poble pelegrí i figura de l'Eucaristia.

Pau destaca el paper de l'Eucaristia com a nexa d'unió del cristià amb Crist i dels cristians entre ells. *La Copa de la benedicció és comunió amb la sang de Crist i el Pa que partim és comunió amb el cos de Crist.* Per això els participants a l'Eucaristia, *ni que siguem molts*, de fet «som» un sol cos. El text original diu que «som» un sol cos: no amb figura que és obra nostra sinó amb realitat profunda que ens ve regalada en el Baptisme.

La 1a part del Discurs del Pa de Vida destaca l'aspecte cristològic (*Jo sóc el Pa de Vida*); la 2a part insisteix en el tema eucarístic del *menjar el Pa*.

L'efecte de *menjar el Pa i beure la sang del Fill de l'home* és la permanència recíproca del cristià en Crist i de Crist en el cristià. L'aliment natural és assimilat pel qui el menja; en l'Eucaristia el comensal és assimilat per l'aliment per esdevenir en Crist servidors de l'amor.

Mn. José Luis Arín